

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXVI. De Christi Ascensione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

186 CONTEMPLATIONES
pro captu meo, bibam, unde semper
vivam, Deus meus! vita mea!

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXVI.

De Christi Ascensione.

OMnes gentes plaudite
manibus: jubilate Deo
in voce exultationis. Quo-
niam Dominus excelsus, ter-
ribilis, Rex magnus super o-
mnem terram. Subjecit po-
pulos nobis, gentes sub pedi-
bus nostris. Elegit nos here-
ditatem suam, magnificen-
tiam Jacob, quem dilexit.
Ascen-

Ascendit Deus in jubilo, Dominus in voce tubæ. Psallite Deo nostro: psallite: psallite regi nostro: psallite: quoniam Rex omnis terræ Deus; psallite sapienter. Regnavit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Principes populorum congregati sunt, cum populo Dei Abraham: quoniam Deus à protectoribus terræ vehementer elevatus est.

Hæc erat, animula! Judæorum fidelium, in veteri Testamento, vox & cantio; quâ Messia, quem in fide & Spiritu adventare videbant, gratulabantur, & sese invicem adhortabantur, ut ipsi, in majestatem suam exaltato, psallerent, & in eo confiderent.

Dicas

188 CONTEMPLATIONES

Dicas & tu: Jò! plaudite manibus;
jubilate Deo in voce exultationis.

Quod illi deprædicârunt in spe: tu
deprædices in re.

Ascendit enim Christus, Dei æter-
ni propago æterna, & hominis Fîlius
temporarii in tempore.

Pfalle, anima! magno Deo, & Sal-
vatori tuo; Pacifico, vero principipa-
cis, imperatori cœli & terræ, Regi re-
gnum, Domino dominantium.

Laudant Angeli Majestatem ejus;
adorant Dominationes: tremunt Ma-
jestates; cœli cœlorumq; virtutes, ac
beati Seraphim sociâ celebrant exul-
tatione: exclames & tu: Messix meo
vita & victoria; benedictio & honor,
& gloria, & potestas in seculorum se-
cula! Feroces isti animi, nec morte,
nec cruciату, nec cruce fatiati, bellum
etiam gerebant in mortuum, & atten-
tissimè quidem observabant omnia:
ne quis corpus è tumulto surriperet.
Redit tamen ille, redit victor, gloriæ
sux splendore, quasi purissimis vesti-
bus, amictus; redit, & ad altiora pro-
perat;

perat; ad altissima cœlorum evolat, innumeris Angelorum beatorumq; civium choris septus: quorum alii (opinor) triumphos canunt victori; alii gaudio tripudiant; alii palmas & lauros præferunt; alii jucundissimam cœlestium florum messem plenis manibus dispergunt.

Ubi jam oris pallor? ubi illita sputorum sceditas? ubi concretus sanguis? ubi spinarum vestigia? ubi liventes humeri? ubi manantes cruoris rivi? ubi flagellis artus concisi? Tàm brevi momento tanta ignominia fuligo deterfa est: & gloria fulgor occupavit omnia. Nunc frons est serena; nunc illustres oculi, nunc ad gratiam rubescentes genæ, nunc os purpureum; nunc colucet & vibrat auro cæsaries: ad summum totus est quasi sol è nube prorumpens.

Ubi jam est, Domine! abjectio tua; postquam cœlos penetrâsti, & super omnes cœlos ascendisti? postquam cœlis es factus excelsior, & domum subiisti Patris tui, in qua mansiones multæ.

Ubi

190 CONTEMPLATIONES

Ubi despicientia? postquam cœli tibi cesſit excellentia, tuqve dominaris ubiqve de mari ad mare, & ad fines terræ, usqve ad finem seculorum: & imples omnia.

Imples omnia, Domine! nobis igitur es præsentissimus. Et quamvis aliquando à nobis videaris discessisse: tamen, si oculos nobis aperire volueris, circa nos, & in nobis, te inveniemus.

Es præsentissimus: peccata ergò me ne coinquinent; cùm & offendant te, eorum causâ flagellatum, crucifixum & interfectum; & me condemnent, te offendentem.

Mundus es, & cum mundis corde habitas: qui fœtore peccati animam prægravant suam, te animæ hospitem expellunt.

Es præsentissimus: quicquid igitur mihi eveniat; quo me cunqve modo diabolus arietet; quâ me cunqve ratione affligat mundus; caro tentet: tu tamen vides, & me liberare potes gaudesqve.

Cùm in monte Oliveti abitum ad
regna

regna tua cœlestia plenariè capes-
da parares; palmis ad sidera sublaris,
discipulis tuis benedicebas: sum & e-
go tuus discipulus; tuam igitur bene-
dictionem mihi non subtrahes: sed fa-
cies; ut tua sit mihi ascensio munerum
multifariorum descensio.

Descendant tua charismata: ut,
quemadmodum tu ascendisti corpo-
re, ita ego ascendam pectore; curram
ad te, non passibus corporis, sed desi-
derii. Illuc seqvar corde, quò te ascen-
disse credo corpore, desideria terrena
fugiens.

Nihil me jam oblectet in infimis:
qui te habeo in cœlis. Ascendam af-
fectu: ascendam profectu: ascendam
effectu. Affectu ascendam; si sapi-
am cœlestia: profectu ascendam; si
in ministerio tuo quotidiè proficiam:
effectu ascendam; si sim, ubi tu es, in
cœlestibus.

Et impetraturum me hoc facilè,
confido. Tu enim ascendisti ad Pa-
trem: ut pro me interpellares. Sum-
mus sacerdos cum sanctum sancto-
rum

rum

192 CONTEMPLATIONES
rum ingrederetur, populum expia-
bat: tu es ingressus sanctuarium bea-
tæ immortalitatis; sanctuarium non
manu factum, sed ipsum cœlum: ap-
parebis ergo vultui Dei pro nobis.

Ascendisti, non depositâ in terris,
quam in terris assumferas & circumtu-
leras, humanitate: sed eam ita evexi-
sti; ut cœli faceres participem: quid
igitur trepidem, homo? quid me af-
fligam, homo? Securi estote, caro &
sanguis! possidetis & cœlum, & re-
gnum DEI, in Christo. Aut si neget
quis vos in Christo: neget & in cœlo
Christum.

In Christo homine est uniuscujus-
que nostrum caro, sanguis, & portio.
Ubi ergo portio mea regnat: regnare
me, credo: ubi dominatur sanguis
meus; me sentio dominari: ubi glo-
rificatur caro mea; me gloriosum esse
cognosco.

Vasisti tu, parare locum mihi; ut
tecum sim in amœnissima civitate: a-
peruisti viam; ut perveniam ad aman-
tissimam societatem: factus es perru-
ptor,

ptor; ut introëam in amplissimam felicitatem, in corporis æterna sanitate, in animarum summa puritate, in gloriæ & voluptatis Divinæ ubertate, in perpetua sanctorum familiaritate, genus, spem, sedem, gratiam & dignitatem in cœlis habiturus.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXVII.

*De Missione Spiritus
Sancti.*

Quanta & quàm ineffabilis hæc est pietas Redemptoris? Hominem portavit ad cœlum: & Deum misit ad terras.

Ecce iterum nova de supernis medicina mittitur! ecce iterum humana Divinis miscentur! Prædixisti, Deus meus! per ipsum, quem donasti, Spiritum tuum: *effundam aquas*

I Super